

Z básní Anny Háblové

Narýsované místnosti

Až se probudím
nevzpomenu si na to
co bylo před snem

Něco se tady muselo stát
nějaký neviditelný
neklidný pokoj

Myslíš že náš koberec
hoří v obýváku naschvál
Jak by ale mohl
vždyť celý dům
stojí při tobě

Někdy to vypadá
že vlasy opouští hlavu
jen v určitém světle
Rozpačitost dvou částí
se naplňuje nepřetržitě
Bez ohledu na naše
opožděné postřehy

Obraz si prohlíží obraz

Zátiší s časem
namaluješ a na obraze bude zátiší
s časem

Jestlipak nás vidí
alespoň opačný
břeh
když ten na kterém stojíme
se netýká
řeky

Lámu rekord zahradě v tlení

Dívám se na facebookové profily lidí
kteří už zemřeli
Na jejich zdech přibývají pouze
nepatřičná přání k narozeninám

Až se dítě probudí sundám
z horkého mléka škrálop náruče
v náhodném záklonu
objevím strop

Jak to že vše co obvykle nevidíme
nejvíce na nás hledí

Básně jsou z připravované sbírky *Ne-vypínejte*.

Anna Háblová (1983, Praha), básnířka, architektka. Za své teoretické práce získala ceny Young Architect Award 2010 a Young Planning Professionals Award 2012. Publikovala básnické sbírky *Kry* (Mox Nox, 2013) a *Rýhy* (Arbor Vitae, 2015). Publikovala časopisecky ve *Tvaru* a revue *Host*. V kulturním centru Dominikánská 8 moderuje večery s tématy poezie, umění a architektury. V současné době se připravuje k vydání její komixovo-vědecká kniha o interpretaci a východiscích obchodních center ve vztahu ke městu.